

1979, 13. srpna – Žádost mluvčích Charty 77 Jiřího Hájka, Ladislava Hejdánka a Zdeny Tominové a Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných generálnímu prokurátorovi ČSSR Jánu Feješovi o zákrok v případě Petra Cibulky ohroženého na zdraví i na životě ve výkonu trestu odnětí svobody v Nápravně výchovném ústavu Plzeň-Bory.¹

Pane generální prokurátore!

Žádáme, abyste se ve shodě s povinností Vaší instituce přesvědčil o křiklavém případě bezprávného jednání, jakému byl a nadále je vystaven devětadvacetiletý dělník Petr Cibulka, nar. 28. 10. 1950, bydlištěm Brno, Vrázova 53, a abyste v rámci své kompetence udělal vše potřebné pro alespoň pozdní a dodatečnou nápravu.

Podle našich informací byl Petr Cibulka vzat 17. 4. minulého roku do vyšetřovací vazby a dne 3. 10. téhož roku spolu s Liborem Chloupkem a Petrem Pospíchálem souzen pro trestný čin pobuřování (podle § 100 tr. z.). Obžaloba je vinila z toho, že rozšiřovali hudební nahrávky neoficiálních skupin a literární texty potlačených autorů, že v soukromých bytech pořádali vystoupení zpěváků Jaroslava Hutky a Vlastimila Třešňáka a že šířili text Charty 77. Soudní jednání bylo odročeno na neurčito, druhá a závěrečná část proběhla 14. 11. téhož roku, obžalovaní byli odsouzeni k nepodmíněným trestům: Petr Cibulka na 24 měsíce, Libor Chloupek na 20 měsíců a Petr Pospíchal na 11 měsíců. Všichni tři se odvolali, rozsudek byl v druhé instanci pro formální závady zrušen, ale zároveň byl vynesena rozsudek nový, který uložil obžalovaným tresty ve stejné výši jako původní. Není snad ani třeba dodávat, že kromě rodičů obžalovaných nebyl do soudní síně vpuštěn nikdo z jejich přátel. Ti, kdo přišli, byli legitimováni, fotografováni, někteří předvedeni a podrobeni výsledkům nebo osobním prohlídkám. To postihlo i představitele Amnesty International, dr. Wolfganga Eignera z Vídně, který se chtěl procesu zúčastnit.²

Nám však jde dnes o to, co následovalo potom. Petr Cibulka byl umístěn ve věznici v Plzni-Borech a přidělen na pracovní úsek, kde se opětovně stával terčem fyzických útoků některých spoluvězňů (je známo, že podobná „výchovná“ opatření nebývají výjimkou). Požádal proto správu věznice o nápravu, ale marně. Správa věznice mu neposkytla účinnou ochranu ani jej nebyla ochotna přeložit na jiný úsek. Petr Cibulka se cítil ohrožen na zdraví i na životě a na zdůraznění svých požadavků vyhlásil dne 18. 5. 1979 hladovku. Poté byl umístěn na izolaci a teprve po 31 dnech byl převezen do vězeňské nemocnice v Praze na Pankráci. Jeho spoluvězeň Aleš Březina vyhlásil na podporu požadavku,³ aby Petru Cibulkovi byla poskytnuta nezbytná lékařská péče, vlastní pětidenní hladovku. Petr Cibulka, vysoký asi 180 cm, vážil v té době necelých 50 kg. Po třínedělní hospitalizaci vážil 55 kg a byl vrácen zpět do věznice. Tam však nebyl přeložen na jiný úsek, byl znovu napadán některými spoluvězni, a proto se rozhodl v hladovce pokračovat. Podle posledních zpráv byl opět převezen na Pankrác.⁴

Máme za to, že Petr Cibulka žádá na správě věznice velmi málo a jenom to, co je ve shodě s jejími povinnostmi. Mezi vězni může dojít a občas vskutku dochází k napětí a inzultacím. Nikdy se však něco takového nesmí stát prostředkem nátlaku na vězně a každý vězeň má právo na ochranu před násilnickými spoluvězni.

Cítíme se nuceni obrátit se na nejvyšší orgány státní moci, aby zakročily a zjednaly nápravu, tak aby bylo neprodleně a účinně odvráceno další ohrožování zdraví a života Petra Cibulky.

Informace o Chartě 77, r. 2, 1979, č. 11, s. 2–3.

POZNÁMKY

¹ Dopis byl zaslán na vědomí Federálnímu shromáždění ČSSR, Ministerstvu spravedlnosti ČSR, Federálnímu výboru Československého červeného kříže a Českému ústřednímu výboru Československého červeného kříže.

² K případu Petra Cibulky, Libora Chloupka a Petra Pospíchala viz sdělení VONS č. 2, 12, 40, 42, 48, 55, 64, 69, 70 a 157, dokumenty č. 2, 12, 40, 42, 48, 55, 64, 69, 70 a 158.

- ³ Aleš Březina byl odsouzen za nenastoupení vojenské služby, k tomu viz sdělení VONS č. 12, dokument č. 12.
- ⁴ K hladovce Petra Cibulky a Aleše Březiny viz dále sdělení VONS č. 121, dokument č. 122. K následnému trestnímu stíhání Petra Cibulky viz dále sdělení VONS č. 126, 154, 166, 171 a 174, dokumenty č. 127, 155, 167, 172 a 175, a dokumenty č. 1149 a 1154.